TOVERI

Lännen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO, LAURI MOILANEN,
ADOLPH SALMI, A. B. MAKELA,
SULO SYVANEN.

TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.
ANTTI J. PARTAN, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Ilmotushinta 40c palstatuumalta. Kuolemanilmotukset $1.50 kerta ja muistovärsyillä $2.00 kerta. Kihlaus-, syntymä- ja aviioliitto-ilmotukset $1.00 kerta, halutaantietoja nimenmuutto-ilmotukset 50c kerta, naimailmotukset $1.50 kerta, avioero-ilmotukset $1.00 kerta. Seisovat ilmotukset sopimuksen mukaan. Satunnaisista ilmotuksista tulee rahan seurata mukana. Englanninkielestä suomennetaan vapaasti.

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40 cents per inch. Special discount is allowed for larger and continuous advertisements.
TOVERI, BOX 99, ASTORIA, ORE.

TILAUSHINNAT
Yhdysvalloissa ja Canadassa:
Yksi vuosikerta..$5.50 6 kuukautta..$3.00
3 kuukautta... $1.60 1 kuukausi... .60
Suomeen ja muualle ulkomaille:
Yksi vuosikerta..$8.00 6 kuukautta..$4.25

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada
One year.....$5.50 Six months.....$3.00
Three months..$1.60 One month..... .60

Huoneusto sijaitsee 10:nnen ja Duane katujen kulmassa. Telefooni: konttori 365, toimitus 852.

Sosialismin ja unionismin erilaiset tehtävät

Vaikka sosialismi ja unionismi yhdessä muodostavatkin työväenliikkeen kokonaisuuden, ollen kumpi hyvänsä yksinään vaillinaista, niin sittenkin niiden tehtävä on kerrassaan erilainen; oikeastaan voisi sanoa sosialismin alkavan siitä, mihin unionismi lopettaa, ei kuitenkaan siten ymmärrettynä, ettei kummallakin olisi syytä yhteistoimintaan ja toinen toisensa tukemiseen.

Kun unionismin tehtävänä on etupäässä työväestön taloudellisen aseman parantaminen kapitalismin vallitessa, niin pyrkii sosialismi poistamaan kapitalismin. Unionismi on siis tastelua nykyoloissa enemmän kuin tulevan yhteiskunnan luomiseksi, vaikkakin se avustaa siinäkin ja vaikuttaa joko voimistuttavasti tai heikentävästi sosialistiseen taisteluun, riippuen sitä, minkä henkistä unionismi on. Sosialismi sitävastoin, kuten sanottu, pyrkii muodostamaan kapitalistisen yhteiskunnan tilalle sosialistisen, asettamalla kapitalistisen tuotantotavan tilalle sosialistisen.

Unionismi pyrkii tekemään työväestön elämän mahdollisimman parhaaksi kapitalismin vallitessa, sosialismi tekemään sen taistelun lopullisesti tarpeettomaksi. Unionismi on alustavaa toimintaa työväenluokan vapauttamiseksi, sosialismi sen toiminnan täydellisentämistä ja lopulliseen päämäärään viepää.

Näistä tehtävien erilaisuudesta riippuukin se, ettei sosialismin nykypäivien saavutuksia voida mitata niin kouraantuntuvasti kuin unionismin. Mutta jotka selittävät sosialismin saavutukset olemattomiksi koska niitä ei ole niin heti mitattavissa, paljastavat sillä vain tietämättömyytensä je sen niiten pintapuolisesti he käsittävät työväenliikkeen tehtävät.

Sosialismi on työväenliikkeen valtiollinen ilmenemismuoto, taistelukeino jonka avulla taloudellinen työväenliike helpottaa tehtäviään, sillä ilman valtiollisia oikeuksia on sen toiminta mahdoton.

Ainoastaan yhdessä toimien muodostavat unionistinen ja sosialistinen liike täydellisen työväenliikkeen, edellyttäen että ne ovat luokkaliikettä, vapaana yhteistoiminnasta porvariluokan kanssa.

Siten siellä kansan tahtoa noudatetaan

Kansallisen lapsityölain perustuslain vastaiseksi julistaminen oli häikäilemättömimpiä kansan tahdon loukkauksia, mitä saattaa ajatella. Satamiljoonaisen kansan on pakko alistua yhden ainoan vanhan korporatsionilakimiehen itsevaltiuteen! Sillä jos millään lailla oli kansan tahto takanaan, niin oli sitä epäilemättä lapsityön kieltolailla.

Nyt on tekeillä uusi kansallinen lapsityölaki, mutta sen läpäsemisestä ylioikeudessa ei ole paljoakaan parempia toiveita, sillä ovathan samat diktaattorit siellä edelleen ja lapsiorjien tarvitsijoilla ei suinkaan ole muuta mahdollisuutta halvan työvoiman saantiin, kuin käyttää lapsia edelleenkin.

Kuten muistetaan, kumottiin lapsityön kieltolaki ylioikeudessa viidellä äänellä neljää vastaan, joten oikeastaan yksi mies määräsi, että teollisuusparoonit saavat edelleen riistää lapsia mitä sydämettömimmin. Luonnollisesti käyttävät sellaiset "edistysmieliset" kuin coloradolainen edustaja Keating esim. toimiaan lapsityön rajottamiseksi edullisesti vaaliagitatsioninaan, sillä voivathan he selittää tehneensä kaikkensa lapsityön rajottamiseksi, mutta ylioikeudelle eivät he muka voi mitään.

Ja totta onkin, että nykyisen tavan vallitessa ei ylioikeudelle voi kukaan mitään, sillä sen tuomareita ei valita vaan nimitetään elinkaudeksi eli niin pitkäksi ajaksi kun he käyttäytyvät hyvin. Ja kukapa väittäisi, etteivätkö ainakin ne viisi jotka kumosivat lapsityölain, käyttäytyneet juuri siten kuin valtaluokka määrää, joten ei ainakaan heidän erottamisestaan tule kysymystäkään.

Parannus on saatavissa ainoastaan ylioikeuden valtaa rajottamalla. Korporatsionien valtaa on käytävä supistamaan sieltä päästä, missä se on voimakkain. Sosialistipuolue on aina selittänyt että ylioikeudelta on otettava pois sen laittomasti anastama valta selittää kongressin laatimia lakeja perustuslain vastaiseksi. Mutta yksikään vanhojen puolueiden edustajista ei ole ottanut asiaa huomioonsa, eikä tulekaan ottamaan.

Maanviljelijäin osuustoiminnasta Montanassa

Osuustoimintaliike maanviljelijäin keskuudessa on kasvanut Yhdysvalloissa sangen nopeasti. Vaikkapa emme voikaan selittää liikkeen olevan puhtaasti luokkaluontoista, niin on se kuitenkin maanviljelijäin yhteenliittymisen seuraus, jonka tarkotuksena on parantaa maanviljelijäin asemaa rakentamalla suojamuuria trustivallan harjottamaa riistoa ja kiristystä vastaan.

Länsivaltioiden maanviljelijäin osuustoiminta lienee eloisinta Montanassa, jossa Amerikan Society of Equity-niminen järjestö on hyvin voimakas. Sen esimies C. F. Lowrie kirjottaa sen toiminnasta m. m. seuraavaa:

Entiset teollisuusorjat liikkeen toimintavoimana.

Montanan vehnänviljelijäin pyrkimys saadakseen suuremman osan tuotteistaan vehnän hintojen muodossa itselleen synnytti American Society of Equityn ihan kuin itsestään. Järjestön perustamisen pääasiallisimpana kannustimena olivat ne alhaiset vehnän hinnat, jotka valitsivat kolmisen vuotta ennen sotaa, jolloin vehnänkasvattajat saivat usein tappiota tuotteistaan. Näiden olojen synyttämää mielialaa asettuivat johtamaan entiset kumouksellismieliset kaivoksissa, tehtaissa ja kaupungeissa työskennelleet teollisuusorjat, jotka olivat asettuneet maanviljelijöiksi. Pääasiallisena pyrkimyksenä oli sen riiston lopettaminen, joka tapahtuu maanviljelyksessä työskentelevien tuottajien ja kaupunkilaiskuluttajien välillä.

Järjestö asettuu ammattiliikkeen liittolaiseksi.

American Society of Equity erosi muista osuusjärjestöistä sillä että se asettui heti American Federation of Laboriin kuuluvan ammattiliikkeen liittolaiseksi.

Järjestön ensimäinen toiminta kohdistui sitomalangan hankkimiseen vuoden 1914 elonkorjuuta varten, ja jolla tarkoituksella saatiin Montanan maanviljelijöille enemmän kuin satatuhatta dollaria. Sitä seurasi lukuisia yhteisostoja ja myyntejä useilla eri aloilla. Kokemukset ja Euroopan osuusliikkeen tietopuolinen tutkiminen osottivat pian, että liikkeen onnistumisen ehtona oli sen järjestäminen samoille perusteille kuin Europassakin.

Järjestön toiminnan hiljaisen kehityksen tuloksena on nyt olemassa Equity Co-operative Associaton of Montana, puolen miljoonan dollarin pääomalla, josta 125,000 dollaria on jo maksettu sisälle. Liitto toimii keskus- ja tukkuliikkeenä noin kahdellekymmenelle Montanan osuuskaupalle ja 75 osuus-viljaelevaattorille. Keskusliikkeen osakkeet omistavat paikalliset osuusliikkeet ja viljaelevaattoriyhdistykset. Keskusliiton toimesta on järjestetty paikallisia vähittäismyyntikauppoja Helenaan, Great Fallsiin ja Butteen, ja valtion muihin teollisuuskeskuksiin suun nitellaan niitä myöskin järjestettäväksi.

Välikädet tulevat syrjäytetyiksi.

Osotukseksi siitä, mitä sellaisilla toimenpiteillä saadaan aikaan, kunhan ne ennätetään kunnollisesti järjestää, olkoon mainittu, että suurin osa viime vuoden omenasadosta valtion länsiosassa myytiin tämän järjestön välityksellä. Paikalliset osuusliikkeet järjestivät siten, että voivat yhteisesti ostaa vaunulastittain. Ja keskusjärjestö välitti omenat vaunulastittain osuuskaupoille ja elevaattoreille sellaisilla paikoilla valtiota, jossa omenia ei kasvateta, niin että minkäänlaisia välikäsiä ei käytetty. Kaiken tämän tapahtuessa saatiin käydä ankaraa taistelua yksityiskauppiaita vastaan, kuten seuraava esimerkki osottaa:

Yhteistoiminta ammattiliikkeen kanssa tuotti voiton.

Great Fallsissa liikettä harjottava Royal Milling Co., jaka on tunnetun Washburn-Crosby jauhotrustin haaraliike, kieltäytyi tunnustamasta uniota. Ammattijärjestöjen keskusliitto julisti silloin sen tuottamat jauhot boikotin alaiseksi. Great Fallsin vähittäismyyjät kieltäytyivät — tukkuliikkeitten pakottamana — käsittelemästä mitään muita kuin boikotinalaisia jauhoja. Siihen vastasivat järjestyneet kauppapalvelijat kieltäytyvänsä käsittelemästä sellaisia jauhoja. Samaan aikaan oli osuuskauppa rahapulassa ja sen maksettavaksi esitettiin hei muuan kolmen ja puolen tuhannen dollarin lasku, huomautuksella että ellei sitä heti maksettaisi, sulettaisi kauppa. Union jäsenet ja maanviljelijät tulivat apuun ja summa saatiin kokoon kahden tunnin kuluessa. Seuraus oli, että seuraavana päivänä kaikki kaupat taipuivat, sillä osuusliike olisi muuten vienyt niiden liikkeen.

Jauhomyllyn perustamista suunnitellaan.

Osuusliike sai nyt järjestyneen työväestön täydellisen kannatuksen, joten sen tulevaisuus on taattu. Toisena seurauksena oli suunnitelma miljoonan dollarin myllylaitoksen perustamiseksi Great Fallsiin. Noin viidenkymmenen tuhannen dollarin osakkeet ovat jo myydyt osuuskaupoille ja elevaattoriyhdistyksille ja epäilemättä tulee laitos vuoden kuluttua olemaan yksi suurimmista Montanan jauhomyllyistä.

Käsittävät osuustoiminnan yhteiskunnallisen merkityksen.

Ne jotka ovat liikkeen johtavana aineksena, käsittävät että osuustoimintaliike tulee näyttelemään lähestyvässä Amerikan yhteiskunnallisessa vallankumouksessa yhtä merkityksellistä osaa, kuin se on näytellyt Englannissa ja Venäjälläkin. Liiton edustaja on ollut neuvotteluissa osuusliittojen kansallisen keskuslaitoksen perustamisesta St. Paulissa, tarkoituksella saada keskusjärjestön toimesta muodostetuksi samanlaisia osuusliikkeitä muuallekin. Ja Dakotan, Minnesotan, Michiganin, Wisconsinin ja Illinoisin maanviljelijät ja järjestyneet työläiset harkitsevat paraikaa kysymystä liittoon yhtymisestä.

Liike järjestetään suurliikkeitten malliin.

Liikkeenteossa tulee liike yleisesti jäljittelemään suurliikkeitten menettelytapoja, paitsi omistuksessa, joka jakaantuu yleisesti maanviljelijäin ja työläisten kesken, joille voitotkin kuuluvat. Tavallisen pääomalle laskettavan koron jälkeen jaetaan kaikki liikkeen tuottama voitto ostajille sen mukaan miten paljon kukin on tehnyt liikettä. Aika järjestelmälliselle ja pysyväiselle osuustoiminnalle on jo kypsä Amerikassakin, ja edelleen me uskomme että on myöskin jo aika niiden voimien yhteistoiminnalle, jotka työskentelevät yhteistoiminnalle perustuvan yhteiskunnan muodostamiseksi, jonka toteutuminen nykyisten mailmantapahtumien seurauksena saattaa käydä mahdolliseksi paljoa pikemmin kuin muutama vuosi sitten saatettiin aavistaakaan.

MAILMANKATSOMUKSIA

PIETARI EPÄTOIVON JA NÄLÄN VALLASSA.

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., July 31, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Ass. Pressin kirjeenvaihtaja kuvaa Pietaria epätoivon ja milteipä nälänhädän kaupungiksi. Suuri enemmistö Pietari Suuren ennen niin ylpeän pääkaupungin kahdesta miljoonasta asukkaasta on saanut kokea, miltä tuntuu olla ravinnotta — ja tietää, että tulevana talvena on oleva vielä paljoa kamalampaa.

Ruoka on ainoa mistä ihmiset puhuvat tai uneksivat, mutta johonka he harvoin pääsevät käsiksi. Pitkät jonot seisovat aamusta varhaisesta puotien edustalla saadakseen ostaa ruokaa. Tuhansia hyökkää tulevien junien kimppuun, hurjasti taistellen maalaisten tuomista tai matkustavain sotamiesten eväkkeen ottamista ruokatavaroista. Joka puoti-akkunan takana, missä on ruokatarpeita nähtävänä, seisoo joukottain ihmisiä niitä himokkaasti katselemassa.

Pietarilaisilla on taskut täynnä rahaa, jolla ei ole arvoa. Rahapainot työskentelevät vuorokauden umpeen ja palkat yhä nousevat, mutta kummallakaan alalla ei kyetä pysymään hintojen nousun tasalla.

Katukauppiaat jalkeilla.

Newskin prospekti, tuo Pietarin "katujen katu", on yhtenä kuvanomaisena näyttelynä tämän mailmankaupungin ruokaharrastuksesta. Nykyisten valoisain öitten aikana lasketaan päiväksi 20 tuntia, ja koko tämän ajan reunustavat sen varsia päästä päähän katukaupustelijat, joilla on myytävänä kaakkuja, suklaata, namusia, omituisia pieniä "blini" nimisiä pannukakkuja ja pikku laatikoissa huolellisesti säilytettyjä sokeripaloja.

Henkilöt, jotka ennen ajelivat omilla autoillaan ja asuivat palatsimaisissa kodeissaan, myyskentelevät nyt kaduilla makeisia ja leivoksia, hankkiakseen toimeentulonsa. Niitä ostelevat heiltä satumaisiin hintoihin rahakkaat merimiehet ja työmiehet, joiden täytyy tyytyä leivoksiin, kun eivät kaikin ajoin hekään pysty mistään saamaan leipää.

Muukalaisen ei pidä hämmästyä, jos katukulmassa piirakoita myyvä, silkkiin ja satiiniin puettu rouva — entinen hienostolainen — puhuttelee häntä kahdella tai kolmella vieraalla kielellä, joita hän täydelleen osaa.

Kaikkien täytyy elää työllään.

Sanomalehtien myyjinä on harmaapartaisia, silkkihattuun ja hännystakkiin puettuja entisiä virkaherroja tai armeijaupseereja kiiltävissä saappaissaan. Kaikki kokevat jollain tavoin ansaita elantonsa Pietarin "kommuunissa", jossa omaisuudet on takavarikoitu ja tulot hävinneet olemattomiin.

Osa Newskillä kävelijöistä on tyttyjä, sieviä tyttöjä, jotka kulkevat tuota pitkää katua edestakasin päivät päästään aina myöhään iltaan, pyydellen pieniä postimerkkejä, jotka nykyään käyvät rahasta Venäjällä — kun ovat nälissään. Siellä kävelee toisia tyttöjä, jotka eivät suorastaan kerjää, vaan näyttävät kaihomielisiltä ja nälkäisiltä, ja leivoksien tai suklaan tai sanomalehtien asemesta, myyvät itseään hauskuutta pitäville merimiehille ja elostelijakeinottelijoille.

Yksi Venäjän salaisuuksia on se, mistä kaakkujen ja leivoksien myyjät saavat ne tavarat, joita he myyskentelevät. Jauhoja ehdottomasti ei ole saatavissa, ja leipäannokset — milloin niistä pääsee osalliseksi — ovat köyhälistöläisille puoli naulaa päivässä henkeä kohden ja porvarillisille kahdeksas-osa naulaa.

Salaperäistä leipää.

Leipä on mustaa ja painavaa, eikä sen aineksista ole mahdollista päästä selville. Sokeria ei ole kauppapuodeista saatavana. Enimmäkseen käytetään kotiruokana kuivatettua kaalia ja leipää, mikäli sitä on saatavana. Munat ja maito ovat korkeissa hinnoissa ja peräti vähissä.

Ennen 200 ruplan kuukausipalkka oli jotakuinkin riittävä. Nykyisin arvioivat parhaat asiantuntijat, että kolmehenkisen perheen vähänkään kunnollinen elatus tulee maksamaan 2500—3000 ruplaa kuukaudessa. Niin korkealle kuin palkat ovatkin kohonneet, ovat enimpäin pietarilaisten perheitten tulot kuitenkin alle 1000 ruplan kuussa.

Varakkaatkin ovat joutuneet kärsimään nälän kouristuksia, sentähden, että kuljetusvälineet ovat rappiolla, ja pääkaupunki on eristetty Ukrainesta, joka oli sen viljan ja sokerin tuotantoalueena, sekä läheisistä Suomen ja Itämerenmaakuntien alueista, joista se ennen sai voinsa, maitonsa, munansa ja kasviksensa.

Hotelleissa harjotetaan säästäväisyyttä.

Pietarin suurimmissa hotelleissa, joista jotkut aikoinaan olivat Euroopan nähtävyyksiä, ei nyt ole sähkövaloa, ei hissiä, ei kuumaa vettä, eikä useimmiten ruokaakaan.

Vieraitten täytyy itse hankkia leipänsä, ja se on säilytettävä lukitussa paikassa.

Ruoka-aterian hinta paremman luokan ravintolassa on nykyään 40 ruplaa.

Mutta niin sitä vain eletään eteenpäin. Milloin epätoivoisesti, milloin välinpitämättömästi yrittää Venäjän pääkaupunki mukautua nykyiseen nurinkuriseen elämäänsä.

MATAMMIN HISTORIALLISIA TOSIASIOITA.

Madame Aino Malmberg, joka viimeksi kuluneet neljä vuotta on ansainnut jokapäiväisen leipänsä kaiserin kansainvälisen agitationi- ja vehkeilyarmeijan palveluksessa, kirjottaa Finland Constitutional Leaguen äänenkannattajassa "historiallisia tosiasioita" Suomen punasten töistä. Hän sanoo tietävänsä punasen senaatin päättäneen, että jokainen porvarillinen henkilö kahdeksanvuotisiin lapsiin saakka tapetaan.

Tämä on se pääasia, minkä hän tietää punasen senaatin historiasta, ja lisäksi muutamia tapauksia pappien tappamisesta ja kirkkojen muuttamisesta karjan teurastimoiksi. Mitään muuta ei "matammi" satu tiettämään. Hänen tiedoikseen nuo kyllä riittävätkin. Mitäpäs se "matammi" muilla tiedoilla tekeekään.

Valitettava kohtalo vaan matamin "historiallisille faktoille", että punasten hallitsemalla alueella oli suuri joukko ulkomaalaisia, jotka yrittivät päästä kotimaihinsa Suomen kautta Suomen sisällissodan aikana. Melkein kaikki niistä, kun nyt ovat päässeet pois Suomesta, mikä Englantiin, mikä Amerikaan, mikä Italiaan tai Ranskaan, kertovat, että punaset yrittivät hallituskautensa kestäessä melkein liikuttavalla lapsellisuudella kohdella porvarillisia vihollisiaan inhimillisesti. Vangitsemilleenkin kuljettivat parhaita ruokapalojaan ja ulkomaalaisille osottivat ylivoimaista ja urheata kohteliaisuutta, saattelemalla heitä oman henkensäkin uhalla lahtarikaartilaisten alueelle, auttaakseen heitä pääsemään pois onnettomasta maasta.

Ja Helsingin Sanomatkin eräitten asioitten yhteydessä tulee tunnustaneeksi punasen senaatin yritykset inhimilliseen ratkaisuun. Mainitussa lehdessä näet selostetaan Helsingin Työmiehestä kohtia, joissa sanotaan porvaristolle, ettei mitään tavatonta tule tapahtumaan. Kunhan porvarilliset vaan tunnustavat ne saavutukset, mitkä Suomen työväestö parlamenttaarista työtänsä ja voimaansa käyttämällä on voittanut, niin sisällissota voidaan lopettaa heti. Kertoipa mainittu lehti, että punasen hallituksen pääministeri Kullervo Manner oli kääntynyt heti sisällissodan puhjetessa virkamiehistön edustajain ja eräitten professorien puoleen, pyytäen heidän myötävaikutustaan maan sivilihallinnon hoidossa ja sisällissodan lopettamisessa. Helsingin Sanomat mainitsee, että tämä pyyntö oli tehty "liikuttavan ystävällisesti."

Tämmöisiltä näyttävät historialliset tosiasiat niiltä ajoilta, jolloin lahtarit levittivät erään tukholmalaisen lehden toimituksessa toimivan "uutistoimiston" kautta valheita, että punanen senaatti oli päättänyt tappaa kaikki porvarilliset henkilöt kahdeksanvuotisiin lapsiin saakka. — Raiv.

SOSIALISMIN ARVOSTELIJOILLE

— nimittäin niille kaikista äänekkäimmille — opiksi ja ojennukseksi kirjottaa muuan toverilehti:

Kun joku tutkii eräänlaisten solujen eräänlaisen ryhmän järjestymistä eräällä sellaisella erityisellä tavalla, että ne muodostavat päivänkakkaran, sanotaan hänen tutkivan kasvitiedettä eli kasvibiologiaa. Kun taas joku tutkii eräitten toisenlaisten solujen ryhmittymistä sellaiselta tavalla, että ne muodostavat aasioriin, sanotaan hänen tutkivan eläintiedettä eli eläinbiologiaa. Kun joku tutkii "ihmisten" nimellä tunnettujen eliöryhmien järjestymistä, sanotaan hänen tutkivan sosiologiaa eli yhteiskuntatiedettä. Sosialismi on hattulyhde yhteiskuntatieteen hufpulla.

Kuitenkin me toisinaan saamme ihmeeksemme nähdä neuvonantajinamme ja kuulla arvostelijoinamme henkilöitä, jotka eivät vielä ole alkulakaan päivänkakkaran tai aasioriin sisäisen elintoiminnan tuntemuksessa, puhumattakaan yhteiskuntatieteestä ja sen korkeimmasta haarasta, sosialismista. Se saattaa meidät muistamaan Natsarealaisen säälittelevää rukousta: "Isä, anna heille anteeksi, sillä eivät he tiedä mitä he tekevät."

OHJEITTEN VARASSA.

Intian rautateillä on asemahenkilöitten ankarasti kielletty ryhtymästä omin päinsä mihinkään tavallisuudesta poikkeavaan toimenpiteeseen, ilman liikennepäällikön määräystä. Siitäpä syystä liikennepäällikkö eräänä päivänä sai joltakin sisämaan asemalta seuraavan sähkösanoman: "Liikennepäällikön virastoon. Kalkuttassa. Tiikeri asemasillalla syömässä konduktööriä. Sähköttäkää ohjeet."

Kansankirjeitä

WASHINGTON

Seattle

Toverin kirjakauppa ja uutistoimisto Seattlessa, 116 4th Ave. So., telefooni: Main 4367. Saatavana kaikkea puolukirjallisuutta y. m. tarpeita. Myy pileteiä Suomeen ja päin vastoin parhaimmille linjoille; välittää rahalähetyksiä ja talletuksia j. n. e. — Jokainen puolueetoveri tehköön yllämainitut asioimisensa omassa liikkeessään.

Metsämiehet, mainarit, farmarit ja kaupunkilaiset, kiinnittäkää huomiotanne tähän! — Kuten jo ennemmin on mainittu ja tässä numerossa olevasta ilmotuksesta selviää, toimii Seattlen s. s.-osasto No. 5 suuremmoiset huvit seuraavalla ohjelmalla:

Lauantaina, elok. 3 p., illalla mennään Kirklandiin, jossa pannaan tanssiaiset toimeen Commercial haalissa. Haali sijaitsee ferry-laiturin päässä ja sinne mahtuu tanssijoita noin 500 paria. Niille, jotka haluavat viettää lopun yöstä järven toisella puolella, hommataan nukkumatiloja.

Sitten, suunnuntaina, 4 p., on kenttäjuhla. Urheilua maalla ja vedessä. Uimapuvut mukaan!

Kokousaikaa muutettu. S. s.-osaston kokoukset alkavat täställeen klo 8 joka torstai-iltana. Muistakaa saapua ajoissa kokouksiin.

Nuorteva ei vastaa. Sovietin virkailijat, jotka ovat sähköteitse kyselleet, josko tov. Nuorteva voisi saapua puhumaan tänne, ilmottavat ei saaneensa vastausta. Asia otettiin osastossamme esille uudelleen ja määrättiin edustajamme valtiokomiteassa esittämään että se ryhtyisi hommaamaan Nuortevan lännelle.

Lehdillemme oma koti — mutta ennen sitä velat entiset pois. Osastomme ryhtyy piakkoin tuon päämäärän toteuttamiseksi toimimaan siten että osuutemme osakepääomasta tulisi lunastettua.

Laitoksemme on saatava varmalle pohjalle.

Leo Leino.

Tacoma

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., July 31, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Tov. Henry Rantala, osaston jäseniä, kutsuttiin sotapalvelukseen kesäkuussa ja vietiin Lewis-leirille, vaan ei hän saanut siellä olla niin kauan että olisi lomalle päässyt tuttaviaan katsomaan. Saatuaan univormun päälleen sai hän lähteä Kearney leirille Californiaan. Kiireet työt sanoo olevan siellä leirillä, ei ole suuria lepoaikoja.

Se 91 divisiona, joka lähti täältä Lewis-leiriltä kesäkuun alussa, on nyt Ranskassa. Siinä oli koko paljon suomalaisiakin, m. m. Sanfrid Luoma, Rock Springsistä, Wyo., ja soittaja Julin täältä Tacomasta. (Mrs. Julin asuu vieläkin täällä.)

Pierce-kauntin maidontuottajain yhdistys nosti maidon hinnan 35 senttiin gallonalta. Vähittäismyyjät antavat 6 varttia dollarilla, joten maidon saanti alkaa käydä vaikeaksi työläisperheille.

Andrew Raillinger, se saksalainen kaivosmies, joka ampui Max Wehr'in Fairfax'issa viime viikolla, on saatu kiinni metsässä. Apulais-sheriffi Jeff Hamilton sai hänet kiinni. Raillinger tuodaan Tacomaan.

Kummallista, kun ei täällä Tacomassa saada Toverittarelle uutisten kirjottajaa ja täällä kun on paljon hyviä **toverittaria**, jotka pystyisivät kyllin siihen. Näyttää siltä, että pitävät itseään liian hyvinä kirjottamaan uutisia omaan lehteensä. Koettakaa nyt "suuttua" ja kirjottakaa Tacomastakin Toverittareen, että näkevät vierailla paikkakunnilla että on sitä täälläkin akkaväkeä köyhälistön riveissä.

Ei-virallinen.

Pitkänmatkan kirje saatiin, eli oikeammin se tuli vain Chicagosta, mutta oli viivähtänyt taipalcella kolmatta kuukautta. Puhujien palkkakysymysäänestykset oli sisällä ja tietenkin vanhanpuoleisina joutuivat sivuun — osastomme viime kokouksessa.

Ilwacon haalirahaston keräyslistan otti vapaaehtoisesti huostaansa tov. Ruuk.

Osastomme säännöt luettiin ja hyväksyttiin sinänsä. Niitä painatetaankin Toverin "räntissä" 100 kappaletta; kukin osaston jäsen saa kappaleen, että osaa elää sääntöjen jälkeen.

Täällä on eletty kesän aikana koko "hissukseen" ennen, mutta nyt näyttää että ei jouda enää kotona olemaan yhtään lauantai-iltaa. Viime lauantai-illalla oli "työväenseuran" (?) tanssit haalilla ja ensi lauantai-illalla ollaan taasen menossa. Nyt tulee se keskustelu- eli väittelykokous, tahi iltama, vapaalla sisäänpääsyllä. Silloin olisi toivottava, että saataisiin todellinen (ei persoonia koskettelevaa) asiasta keskustelu edes alullekaan. Muuta ohjelmaa ei siellä tulekaan, mutta jos aikaa riittää, niin — — —

(Harmonikkaa korjataan par'aikaa.)

Toverin myyjäislippujen kauppiaat tilittivät saaliinsa. Olivat myyneet kaikkiaan 49 kappaletta. Sitä väittävät jotkut, että jos liput olisivat olleet painettuna "maankielellä", niin ei olisi ollut takasin palautettavana muuta kuin kannat ja rahat. Nyt, ikävä kyllä, täytyi palauttaa suurin osa tyhjinä.

Jokapäiväisiä vastuksia. Kylämme 7 sentin katuvaunukyytistä taitaa tullakin oikeusjuttuja. Hyvänlaatuisemmat kyllä ovat pulittaneet napisematta täydet penningit, mutta toiset ovat ajelleet vanhalla nikkelillä, ja onpa eräs ukkeli päässyt ilmaseksikin kulkemaan, kun konduktööri on kieltäytynyt nikkeliä ottamasta. Rakas, hiljan valittu majurimme, sanoi, että jokaei halua 7 senttiä suosiosta maksaa, niin sen saa paiskata ulos vaunusta, ja tieyhtiön "mänätseri" Bean tietenkin oli samaa mieltä. Joku oli paiskannut preivillä majuria, että mitenkäs sen vaunomisen laita oli, kun majuri virkaan astuessaan teki valan, että hän noudattaa ja tukee kaupungin lakeja ja sääntöjä ja nyt on heti niitä valmis rik-

Toimittajapaikkoja avoinna

Täten julistetaan parin toimittajan paikka Toverissa hakukelpoisten puoluetoverien haettavaksi. Hakijoilta vaaditaan sosialistisen liikkeen tuntemusta sekä kyky kääntää kirjotuksia suomenkieleltä englanninkielelle ja päinvastoin. Ainoastaan sellaiset, jotka ovat olleet vähintäin vuoden sosialistipuolueessa, voivat tulla huomioonotetuiksi.

Kun ainakin yksi paikka on täytettävä niin pian kuin kelvollinen hakija ilmestyy, niin kehotetaan toimeen pyrkijöitä lähettämään hakemuksensa viivyttelemättä. Toisen paikan täyttäminen tulee kysymykseen vasta tuonnempana.

Hakijoina voivat tulla huomioon myöskin sellaiset naiset, jotka ovat nopeita konekirjureita, voiden kirjottaa sekä suomea että englanninkieltä.

Hakemukset lähetettävä osotteella.

Toverin Johtokunta,
Box 99, Astoria, Ore.